

Ναύπακτος 7 Μαΐου 2008

Εκ μέρους των μαθητών και των καθηγητών του 3^{ου} Γυμνασίου σας καλωσορίζω στην αποψινή μας εκδήλωση η οποία εντάσσεται στις πολιτιστικές δραστηριότητες του σχολείου μας.

Το σχολείο δεν πρέπει να είναι ένας χώρος στεγνός που θα διεκπεραιώνει κάποιες γραφειοκρατικές λειτουργίες και θα μεταδίδει στείρες γνώσεις.

Αντίθετα θα πρέπει να είναι, κιβωτός γνώσεων, χωνευτήρι ιδεών, ένας ζωντανός οργανισμός που θα δίνει και θα προσλαμβάνει ερεθίσματα τα οποία δημιουργούν ατμόσφαιρα επικοινωνίας, διεγείρουν το στοχασμό, την αγάπη του ωραίου και της τέχνης, τη δίψα για ζωή. Στα πλαίσια αυτής της φιλοσοφίας εντάσσεται και η αποψινή μαθητική μας θεατρική παράσταση.

Το μαθητικό θέατρο μαθαίνει στα παιδιά να πειθαρχούν στην τέχνη, να συνεργάζονται, να μην είναι αντικοινωνικά και εγωκεντρικά, να συνειδητοποιούν τι σημαίνει να είμαστε άνθρωποι, να αντιλαμβάνονται ότι ο συνάνθρωπος είναι απαραίτητος, ότι τίποτε δεν μπορεί να γίνει στη μοναξιά.

«Το αγόρι με τη βαλίτσα» είναι του Βρετανού συγγραφέα Μάικ Κένι και το έχει μεταφράσει η Ξένια Καλογεροπούλου. Ο Μάικ Κένι έχει γράψει πάνω από σαράντα θεατρικά έργα. Ξεκίνησε ως δάσκαλος και στη συνέχεια έγινε ηθοποιός. Συνεργάστηκε για εννιά χρόνια με το θέατρο Leeds στον τομέα που οι Βρετανοί ονομάζουν «θέατρο της εκπαίδευσης». Στα χρόνια που ακολούθησαν εργάστηκε ως ηθοποιός με διάφορους θιάσους, αλλά τελικά στράφηκε στη συγγραφή θεατρικών έργων για παιδιά. Το 2003 η αγγλική εφημερίδα Independent τον συμπεριέλαβε στον κατάλογο των σημαντικότερων Βρετανών θεατρικών συγγραφέων.

Το έργο που θα δούμε αναφέρεται στο υπαρκτό και συνάμα οξύτατο πρόβλημα της προσφυγιάς, της μετανάστευσης, που χρόνο με το χρόνο γίνεται εντονότερο. Όλες οι έρευνες αποκαλύπτουν πως στα επόμενα χρόνια εκατομμύρια άνθρωποι θα μετακινηθούν

από τις χώρες του Τρίτου Κόσμου, Ασία, Λατινική Αμερική, Αφρική, στις αναπτυγμένες κοινωνίες.

«Το αγόρι με τη βαλίτσα» ξεκινά από το Αφγανιστάν, περνά από το Πακιστάν, την Κων/πολη και καταλήγει στο Λονδίνο. Θα μπορούσε να είναι όμως και οπουδήποτε αλλού. Είναι ένα ταξίδι που μας βοηθάει να ανακαλύψουμε όσα ήδη γνωρίζουμε» δηλώνει ο ίδιος ο συγγραφέας. Μέσα από το έργο συνειδητοποιούμε, από τη μια, το πόσο σκληρός είναι ο κόσμος και από την άλλη πως όταν αγωνιζόμαστε στο τέλος θα τα καταφέρουμε.

Για το σημερινό αποτέλεσμα δούλεψαν και κουράστηκαν πολλοί τους οποίους συγχαίρουμε, αλλά και ευχαριστούμε. Τις κυρίες Αδαμοπούλου Ελένη, και. Ντάλλα Ανθή που δίδαξαν τους ρόλους, η κ. Ντάλλα επιμελήθηκε επίσης τη μουσική και τους ήχους. Την κ. Κεκεμπάνου Αθανασία που σχεδίασε την αφίσα. Την κ. Μητρούσια Αλεξάνδρα και τον κ. Κραββαρίτη Κώστα για τη συμβολή τους.

Ευχαριστούμε και συγχαίρουμε τους μεγάλους πρωταγωνιστές της βραδιάς, τους μαθητές μας, οι οποίοι με διάθεση και ζωντάνια ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα των υπευθύνων καθηγητών, αφιερώνοντας πολύτιμο χρόνο από τον ελεύθερο τους. Χωρίς τη δική τους συμμετοχή δε θα είμασταν σήμερα εδώ.

Τέλος ευχαριστούμε την Αναπτυξιακή Ναυπάκτου γιατί ενίσχυσε οικονομικά την προσπάθεια μας και τους υπευθύνους της Παπαχαλαράμπειας Αίθουσας για την εξυπηρετική τους διάθεση, αλλά και όλους εσάς, που μας τιμάτε απόψε με την παρουσία σας.

Κυρίες και Κύριοι

«εμείς κάνουμε θέατρο, ερασιτεχνικά, για να πλουτίσουμε τους εαυτούς μας, το κοινό που μας παρακολουθεί, και όλοι μαζί να βοηθήσουμε να δημιουργηθεί ένας πλατύς, ψυχικά πλούσιος και ακέραιος πολιτισμός στον τόπο μας». Γι? αυτό και ζητάμε την επιείκεια σας.

Κι αν στο τέλος της παράστασης βρείτε φτωχική την Ιθάκη, η Ιθάκη δε σας γέλασε γιατί σας έδωσε το ωραίο ταξίδι!

Σας ευχαριστώ!